Číslo jednací: 5T 4/2013 - 334

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 29. října 2013 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících [redacted] a [redacted], t a k t o:

Obžalovaný

[redacted]

nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted], t.č. ve vazbě ve Věznici [redacted],

j e v i n e n ,

že

v přesně nezjištěné době v červenci 2012 či v prosinci 2012, nejpozději do 21.12.2012 na chatě bez evidenčního čísla v [redacted], ulici [redacted] na parcele č. [redacted] v k.ú. [redacted] jako známý rodičů nezletilé nejméně v jednom případě požadoval po nezletilé [redacted], nar. [redacted], která se svou matkou a bratrem na chatě pobývali, aby s ním spala na jedné posteli, poté v úmyslu se sexuálně uspokojit, využívaje své fyzické převahy jí na posteli stáhl kalhotky, osahával ji na přirození, strkal jí do přirození prsty, dále se snažil jí strčit do přirození a do zadku svůj penis, následně po ní požadoval, aby mu penis stimulovala rukou a ústy a polykala jeho sperma, přičemž poškozená se bránila kopáním a říkala mu, že se jí to nelíbí,

t e d y

- jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, spáchal tento čin jiným pohlavním stykem srovnatelným se souloží na dítěti mladším patnácti let,

- ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho svedl k nemravnému životu,

č í m ž s p á c h a l

- zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

- přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **sedmi (7) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm.c) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů, provedených v hlavním líčení byl spolehlivě zjištěn shora uvedený skutkový stav.

Obžalovaný od počátku svou vinu kategoricky popřel. Na svou obhajobu uvedl, že s poškozenou nic neměl. Poškozená se svou matkou a bratrem u něj krátce bydleli. Paní [redacted] mu sdělila, že se odstěhuje k nějakému muži. Kvůli tomu se pak pohádali, obžalovaný je ze své chaty vyhodil. Celou záležitost považuje za pomstu paní [redacted] právě za to ,že je vyhodil. S poškozenou nikdy nespal na jedné posteli, vždy spala s matkou. Přes léto nespal vůbec v chatě, spal v altánku na zahradě. Po celou inkriminovanou dobu s ním spala v altánku jeho přítelkyně [redacted]. Na chatě spalo mnoho dalších lidí, scházeli se tam bezdomovci. Nebylo možné, aby měl pohlavní styk s poškozenou a nikdo si toho nevšiml. Obžalovaný je přesvědčen, že to, co vypovídala poškozená, prožila s jiným mužem [redacted], který je pro stejný delikt stíhán v jiné věci) a s ohledem na svojí mentální úroveň došlo v její výpovědi k záměně osob.

Stěžejním důkazem byla výpověď poškozené [redacted]. Ta byla v přípravném řízení podrobně vyslechnuta a její výpověď byla autenticky zaznamenána na videozáznam. Soud došel k závěru, že poškozená byla vyslechnuta v přípravném řízení dostatečně, za dodržení všech procesních ustanovení pro výslech svědka a s ohledem na její věk a zejména mentální úroveň nepovažoval její opakovaný výslech za vhodný a proto postupoval podle § 102 odst. 2 trestního řádu a výpověď poškozené v hlavním líčení provedl formou reprodukce videozáznamu.

Poškozená, byť velmi stručně a přiměřeně svému věku a mentální vyspělosti, popsala jednání obžalovaného. Uvedla, že u obžalovaného [redacted] s matkou a bratrem bydleli na chatě, když odešli z [redacted]. Chata má pokoj a kuchyň, poškozená přespávala v pokoji na posteli, obžalovaný chtěl, aby spala na posteli s ním, hádal se proto s její matkou, která si to nepřála. Když spala na jedné posteli s obžalovaným, osahával ji na zadku a na „pipině“, snažil se ji strkat penis do zadku a do „pipiny“ a také mu musela penis tzv. vykouřit. Svědkyně toto jednání obžalovaného předvedla na demonstračních panenkách. Takového jednání se vůči poškozené měl dopustit celkem 3x. Poškozená se svěřila své matce a [redacted]. Dále uvedla, že viděla nějaké DVD se sexuální tématikou, u obžalovaného viděla obdobně zaměřený časopis. Výpovědi ohledně obžalovaného [redacted] předcházela obsáhlá výpověď, týkající se obviněného [redacted] (stíhaný pro stejné jednání v jiné trestní věci).

Ohledně věrohodnosti poškozené byl v přípravném řízení vypracování znalecký posudek z boru psychologie. Z jeho závěrů vplývá, že [redacted] je dle znalce podle fyzického věku pubescentkou přiměřeně ontogenetické vývojové fázi tělesně vyspělou, podle mentálního věku však jde o dítě hrubě srovnatelné rozumovou vyspělostí i psychosociální zralostí s jedinci sedmi až nejvýše devítiletými, a jedná se tedy o dívku mentálně retardovanou. Tomu odpovídá i její osobností uspořádání vyznačující se jednoduchostí, emoční mělkostí, afektivní labilitou, zvýrazněnou sugestibilitou, reakční těžkopádností, snadnou svoditelností, zaostalostí řečových dovedností, nízkou úrovní anticipace (předvídavosti), povrchností mravního schématu, omezeným kulturním rozhledem a dalšími rysy příznačnými pro jedince rozumově defektní a osobnostně simplexní. Při celkově ploché emotivitě vykazuje primárně pozitivní vztahovou orientaci na matku, dále na babičku z matčiny strany, v poměru ke staršímu bratrovi [redacted] jsou v popředí ambivalentní city, postoje k otci jsou potom v současnosti negativně zabarvené. Ve vztahu k obviněnému [redacted] převládají záporné a odmítavé vztahové komponenty (souvisejí s jeho sexuálně nepřiměřeným jednáním), ale vyskytují se zde i příznivější vztahové fenomény (podmíněné obdarováváním penězi v minulosti, sladkostmi a mobilním telefonem). I při omezenosti vjemově-poznávacích funkcí a hypomnestických schopnostech (slabé paměti) je nezletilá [redacted] [redacted] způsobilá percipovat konkrétně prožívanou realitu v základních významech a souvislostech bez patické pokřivenosti, sice jednoduše a v limitovaném rozsahu, v nižší než standardní kvalitě, ale bez chorobné deformace, v souladu se skutečností a bez zkreslenosti. Je také disponována k tomu, aby v této simplexní, leč s realitou korespondující míře zážitky ukládala do své mysli a v bazálních směrech je nedeformovaně, způsobem plně adekvátním své mentalitě reprodukovala. Konfabulační sklony, tedy doplňky mezer ve vzpomínkách smyšlenkami se neprojevily, nebyly zaznamenány ani tendence k pseudologické bájivosti, zvýšené prosté lhavosti apod. Obrazotvorná produktivita posuzované je celkově velmi chabá, postrádá schopnosti kombinační, není způsobilá abstraktivního uvažování a tvorby kombinačních představ, její myšlení i usuzování je rázu konkrétního a názorového, interpretace vzpomínkových představ se opírají o faktické vjemy a zážitky. Obecná věrohodnost nezletilé [redacted] je snižována zejména mentálním defektem, hypomnestickými schopnostmi, abnormní úrovní verbální produktivity, nespolehlivostí a vágností v údajích časových i v ostatních referencích zvláště kvantitativního charakteru, ale v zásadních ohledech kvalitativních je schopna i při zmíněné retardaci a prostoduchosti poskytovat informace vycházející ze skutečných životních událostí. Ve specifické spojitosti nevznikly významnější pochybnosti o důvěryhodnosti svědkyně – poškozené, její protokolovaná výpověď (včetně doprovodných neverbálních projevů a přesvědčivých názorných demonstrací) dle znalce v zásadních ohledech odpovídá forenzně-psychologickým kritériím stanoveným pro klasifikaci specifické věrohodnosti jako přijatelné. Z následků neurotického se vyskytují poruchy spánku s pravděpodobnými úzkostnými sny, ale za

mnohem závažnější lze pokládat, pokud bude prokázáno, že její výpovědi o intimních kontaktech obviněných [redacted] a [redacted] s ní odpovídají realitě, dlouhodobé důsledky v tom smyslu, že předčasné sexuální zkušenosti s narušením přirozeného vývoje budou u mentální defektní a simplexně zformované osobnostní struktury nezletilé významně znásobovat komplikace v dalším dozrávání zejména citovém, mravním, psychosociálním a hlavně psychosexuálním. S výjimkou nápadně rozsáhlých a autenticky popisovaných zkušeností z reálných sexuálních interakcí s obviněným [redacted] a následně s obviněným [redacted] nebyly provedeným znaleckým zkoumáním zjištěny jiné faktické zkušenosti nezletilé [redacted] v oblasti erotické. Nadto jsou sice pravděpodobné také její teoretické poznatky z pozorování sexuálních aktivit dospělých a ze sledování intimních filmových scén či videoprodukcí, ale vzhledem k tomu je třeba dodat, že event. transfer těchto poznatků na vlastní osobu či na sexuální iniciace jiného jedince opačného pohlaví ve vztahu k ní je vzhledem k absenci kombinačních schopností a nepřítomnosti zobecňujících myšlenkových i představových operací v psychice posuzované, vzhledem k jejímu výhradně konkrétnímu úsudku takřka vyloučen. V současnosti nezaujímá k sexu vyhraněnější obecná stanoviska, o důvěrnější kontakt s jedinci opačného pohlaví neprojevuje zájem, vzpomínky na samotné dřívější sexuální aktivity obou jmenovaných obviněných má asociovány s nelibostmi (bolestivostí, nerespektováním jejího slovního i udávaného fyzického odporu, s nadávkami od obou obviněných, ale i s utajováním kontaktů s obviněným [redacted] ze strachu před „děcákem“). [redacted] nebyla schopna rozumově vyhodnotit kritické situace, jejich závažnost a potenciální důsledky.

Znalec pak posudek podal v hlavním líčení a byl dále obsáhle vyslechnut. Během výslechu poškozené byl zaznamenán soudem moment, kdy při dotazech ohledně jednání obviněného [redacted] se poškozená opakovaně dotazovala, kdy už bude vypovídat ohledně obžalovaného [redacted]. To mohlo vést k podezření, že se příliš intenzívně dožaduje výpovědi vůči obžalovanému. K tomu však znalec uvedl, že pro poškozenou byla výpověď velkou zátěží, které se chtěla rychle zbavit a výslech k obviněnému [redacted] jí připadal již dlouhý. Poškozená má poruchy paměti, proto některé momenty popisuje až dodatečně (orální sex), nesvědčí to však o její lhavosti. Znalec připustil, že některé epizody sexuálních zážitků si mohla přenést z osoby [redacted] na obžalovaného, vyloučil však, že by se s obžalovaným nic nestalo. Její výpověď je sice těžkopádná a simplexní, nicméně na údaje o osobách a místech je spolehnutí. Poškozená dokáže odlišit způsob jednání obžalovaného od jednání [redacted]. Není však spolehnutí na údaje kvantitativní. Nelze se spolehnout na údaje o četnosti ataků ze strany obžalovaného. Znalec se pak také vyjádřil k otázce obecné a specifické věrohodnosti. Snížená obecná věrohodnost nevylučuje zachovanou věrohodnost specifickou. Znalec dále vyloučil, že by poškozená byla k výpovědi navedena matkou a tento závěr dostatečně a přesvědčivě vysvětlil.

Z výše uvedených důkazů lze jednoznačně dovodit, že výpověď poškozené je pravdivá a lze z ní při posouzení skutkového děje vycházet. Lze také vyloučit, že by poškozená byla navedena jinou osobou. S ohledem na vyjádření znalce však nelze spolehlivě uzavřít, v kolika případech se obžalovaný takového jednání dopustil, respektive zda se jej dopustil vícekrát. Soud tak reaguje na vyjádření znalce, že není dostatečný spoleh na kvantitativní údaje, uváděné poškozenou. Proto došel k závěru, že obžalovaný se útok una poškozenou dopustil nejméně jednou.

Výpověď poškozené je dílem doplněna i dalšími důkazy. Svědek [redacted] vypověděl, že obžalovaný někdy spal společně s [redacted] i její matkou na jedné posteli.

Svědek [redacted] uvedl, že přespávali u obžalovaného na chatě. Spali společně s matkou a poškozenou na zemi, když se ráno probudil, byla [redacted] u obžalovaného na posteli, matka kvůli tomu byla naštvaná.

Matka poškozené, svědkyně [redacted], uvedla, že obžalovaný během jejich pobytu na chatě požadoval, aby s ním poškozená spala na posteli. Svědkyně se s ním kvůli tomu hádala.

Z výše uvedených důkazů vyplývá, že obžalovaný jevil zájem o to, aby s ním poškozená spala na posteli, k čemuž ovšem neměl žádný racionální důvod. Přitom jeho syna nelze jistě podezírat z toho, že by chtěl obžalovanému svou výpovědí přitížit. Obžalovaný se snažil jeho výpověď zpochybnit tím, že svědek je po operacích hlavy a má špatnou paměť. Soud ovšem ve výslechu svědka (zejména v hlavním líčení) nezaznamenal žádnou známku neschopnosti správně reprodukovat události. Svědek vypovídal obsáhle, konzistentně, na otázky odpovídal pohotově a logicky.

Další důkazy se týkaly okolností, za kterých vyšla trestná činnost najevo. Svědkyně [redacted] uvedla, že před vánoci 2012 u ní bydlela paní [redacted] s dětmi, neboť obžalovaný je vyhodil z chaty. Poškozená ji spontánně svěřila, že jí obžalovaný sexuálně obtěžovala jeho počínání stručně popsala. Tomu byla přítomna i svědkyně [redacted] Rozhovor slyšela i matka poškozené a podle vyjádření svědkyně [redacted] na to reagovala dosti odmítavě. Ta navíc vypověděla, že byla svědkem situace, kdy obžalovaný požadoval po [redacted], aby s ním spala poškozená v posteli.

Obě svědkyně rozhodně nelze podezírat, že chtějí uškodit obžalovanému. Obě totiž uvedly, že jej znají dlouhá léta a jinak se o něm vyjadřovaly velmi pozitivně.

Výše uvedené výpovědi dokreslují závěr o věrohodnosti poškozené. Pokud by se totiž jednalo o akt pomsty ze strany [redacted], jistě by celá věc vyšla najevo zcela jiným způsobem. V takovém případě by pravděpodobně oznámila [redacted] věc podstatně dříve než v březnu 2013. V tomto případě ale poškozená zjevně spontánně svěřila věc jiné osobě než matce a ta věc oznámila až pod vlivem této události.

Obžalovaný navrhoval doplnit dokazování o výslech dalších svědků, kteří pobývali na chatě a měli svědčit o tom, že obžalovaný trestnou činnost nemohl spáchat. Zejména se mělo jednat o svědkyni [redacted], přítelkyni obžalovaného. Soud ovšem tyto důkazní návrhy zamítl jako nadbytečné. Z dosud provedených důkazů vyplývá, že na chatě v různých okamžicích pobývalo značné množství osob. S ohledem na to se také často měnil způsob nocování. Již nyní bylo prokázáno, že obžalovaný spal také v chatě (svědek [redacted], svědkyně [redacted], svědek [redacted]), nikoli pouze v altánku. Z důkazů také vyplývá, že na chatě se často požíval alkohol. Svědci mají pocházet z řad bezdomovců a narkomanů, což připustil sám obžalovaný. Za takové situace nelze předpokládat, že by jejich výpovědi mohli v zásadních bodech zvrátit skutková zjištění ve prospěch obžalovaného. Žádné další důkazy nemohou vyloučit, že obžalovaný alespoň v jednom případě spal s poškozenou v posteli a mohl se vůči ní trestné činnosti dopustit.

Ve věci byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie. Z jeho závěrů nevplývá nic podstatného, co by mělo vliv na rozhodnutí o vině či trestu. Pokud znalec uzavřel, že obžalovaný netrpí žádnou duševní poruchou ani sexuální úchylkou a preferuje heterosexuální styk s dospělou partnerkou, pak z toho nelze dovodit

závěr o jeho nevině. Znalec totiž vysvětlil, že jeho jednání mohlo být motivováno osobnostními rysy, jeho nezdrženlivostí. Navíc poškozená není již vyloženě pedofilní objekt.

Obžalovaný tedy naplnil svým jednáním po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, když jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, spáchal tento čin jiným pohlavním stykem srovnatelným se souloží na dítěti mladším patnácti let. Obžalovaný strkal poškozené prsty do přirození, snažil se jí strčit penis do přirození a do konečníku, požadoval po ní orální sex. To vše lze hodnotit jako pohlavní styk srovnatelný se souloží. Takového jednání se dopustil násilím. Nad poškozenou měl fyzickou převahu, poškozená se nemohla proti sinějšímu dospělému muži nijak účinné bránit. Obžalovaný nepochybně znal věk poškozené, neboť se dlouhou dobu přátelil s jejími rodiči. Sám znalost věku poškozené doznal.

Dále obžalovaný naplnil svým jednáním všechny zákonné znaky přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho svedl k nemravnému životu. Obžalovaný se dopustil vůči poškozené, která byla mladší patnácti let, sexuálního útoku. Požadoval po ní sexuální styk, který je u takové osoby nepřípustný. To může do budoucna znamenat narušení přirozeného vývoje u mentální defektní a simplexně zformované osobnostní struktury nezletilé a významně znásobovat komplikace v dalším dozrávání zejména citovém, mravním, psychosociálním a hlavně psychosexuálním.

Při rozhodování o trestu vycházel soud ze všech skutečností, uvedených v § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku.

Je třeba konstatovat, že soud u obžalovaného neshledal žádnou polehčující okolnost. Naopak mu výrazně přitěžuje předchozí odsouzení Krajským soudem v Plzni ze dne 27. 2. 2007, sp.zn. 4 T 9/2006. Tímto rozsudkem byl uznán vinným trestným činem pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1, 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. a trestným činem svádění k pohlavnímu styku podle § 217a odst. 1, 2 písm.a) trestního zákona. Byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání dva a půl roku. Trest vykonal dne 12. 5. 2010. Skutek, pro který byl tehdy odsouzen, spočíval také v sexuálním styku s nezletilou dívkou ([redacted] letou). Lze tedy konstatovat, že předchozí výkon trestu neměl na obžalovaného žádný vliv. Stejného jednání se dopustil znovu, navíc za použití násilí. Namísto předpokládané nápravy se intenzita jeho trestné činnost ještě zvyšuje. Na obžalovaného proto nutno hledět jako na speciálního recidivistu. D8le mu přitěžuje skutečnost, že spáchal více trestných činů. K jeho osobě bylo dále zjištěno, že je invalidní důchodce, nemá stálé bydliště. Soud s ohledem na výše uvedené hodnotí nápravu obžalovaného jako velmi ztíženou. Trest ve výměře sedmi let proto považuje za adekvátní, odpovídající kritériím pro ukládání trestu. Jeho smyslem bude především zabránit obžalovanému v páchání další trestné činnosti.

Pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, když byl odsouzen pro úmyslný trestný čin k trestu převyšujícímu tři roky a již byl ve výkonu trestu odnětí svobody.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Plzni dne 29. října 2013

Mgr. Tomáš Bouček, v.r.
předseda senátu
Krajského soudu v Plzni

Za správnost vyhotovení:
Olga Harmáčková